



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Herveo Episcopo Trecensi ejusque successoribus canonicè substituendis in
perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

STEPHANO CANTVARIENSI
Archiepiscopo S. R. E. Cardinali.

Epist. 216.
De eadem re.

EX paternæ benignitatis affectu quem erga salutem gerimus singulorum occasionem indurandi nulli volentes sed causam potius penitendi præstare, fraternitati tuæ præsentium auctoritate concedimus quatinus F. de Cantalu & R. de Corneill. qui nominatim excommunicati fuerunt eò quòd ad Ecclesiam tuam manus sacrilegas extendere, beneficium absolutionis impendas cum illud duxerint humiliter implorandum, dispensando cum ipsis, si expedire cognoveris, de labore quem essent veniendo pro absolutione petenda ad sedem apostolicam subituri, maxime si spes fuerit quòd per absolutionem eorum pax debeat efficacius provenire. Datum ut supra in alia.

E I D E M.

Epist. 217.
De licentia celebrandi tempore interdicti.

FRaternitati tuæ præsentium auctoritate concedimus quatinus nonobstante interdicto pro ecclesia tua lato, si pro Ecclesiæ tuæ pace ad præsentiam carissimi in Christo filij nostri illustris Regis Angliæ te contigerit utiliter accersiri, permittere tibi liceat ut in locis ad quæ in tuo transitu decinaveris celebrentur tibi ac venerabilibus fratribus nostris Londoniensi, Eliensi, & Wigornienti coepiscopis tuis & familiæ tuæ suppressa voce divina. Datum ut supra.

WINTONIENSI EPISCOPO.

Epist. 218.
Vt ea impleat que supra nominari Episcopi ei injuaxerunt.

FRaternitati tuæ præsentium auctoritate mandamus & in virtute obedientiæ sub obtentu gratiæ nostræ districtè præcipimus quatinus ea quæ venerabiles fratres nostri Londoniensis, Eliensis, & Wigorniensis Episcopi vel eorum duo super Ecclesiæ Cantuariensis negotio tibi duxerint injungenda, omni occasione, difficultate, seu dilatione postposita implere procures. Alioquin illud in caput tuum gravissimè redundaret. Datum Laterani Idibus Januarij, pontificatus nostri anno undecimo.

HERVEO EPISCOPO TRECENSI
ejusque successoribus canonicè substituendis
in perpetuum.

Epist. 219.
De confirmatione privilegiorum.

Cvm honestas tua, frater Episcope, ac devotio mereantur ut apud nos in tuis debeas petitionibus exaudiri, tanto tibi libentius in iis quæ secundum Deum duxeris requirenda deferimus quanto gratiam apostolicæ sedis comparasse

tibi nosceris pleniorum. Epropter, venerabilis in Christo frater Episcope, tuis justis postulationibus clementer annuimus, & ad exemplar felicis recordationis Alexandri Papæ prædecessoris nostri Trecentem Ecclesiam, cui auctore Deo præesse dinosceris, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus & præsentis scripti privilegio communimus, statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum justè ac canonicè possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus & illibata permaneant; in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, Ecclesiam de sancto Leone & ipsam villam cum appendiciis & pertinentiis earum, Ecclesiam de Aquis & villam cum appendiciis & pertinentiis suis, decimam de Barbereio, decimam Capellæ sancti Lucae tam in annona quam in vino, Ecclesiam de Calixto, Ecclesiam de Villagruiis, Ecclesiam de Nigella, Ecclesiam de Monte Poterij, Ecclesiam de Monte Gevoldi, Ecclesiam de Larbusia, Ecclesiam de Pontibus, Ecclesiam de Nogento, Ecclesiam sancti Petri & sancti Martini de Bocenaio, Ecclesiam de Avenz, Ecclesiam de Mariniaco, Ecclesiam de Castris, Ecclesiam sancti Saviniani, Ecclesiam de Saveris, Ecclesiam sanctæ Mauræ, Ecclesiam de Corlavelleio, Ecclesiam de Verreriis, Ecclesiam de Lusineio, Ecclesiam de Bulliaco, Ecclesiam de Villamauri, Ecclesiam sancti Medardi, Ecclesiam de Bretteniaco, Ecclesiam de Fols, Ecclesiam de Barbona, Ecclesiam de Elterniaco, Ecclesiam de Campo Guidonis, Ecclesiam de Bufseiaco, Ecclesiam de Curia Givoldi, Ecclesiam de Tombis, Ecclesiam de sancto Iusto, Ecclesiam de sancto Ferreolo, Ecclesiam de Arceis, Ecclesiam Troci de sancto Basolo, Ecclesiam sancti Vli, Ecclesiam de Salona, Ecclesiam de Calderiaco, Ecclesiam de Allebauderis, Ecclesiam de Viaspero cum Capella Bonavicinæ, Ecclesiam de Grandivilla, Ecclesiam de Herbita, Ecclesiam de Villeris, Ecclesiam de Semonia cum Capella Campi Grillonis, Ecclesiam de Vlmis, Ecclesiam de Estrællis, Ecclesiam de Bolegis, Ecclesiam de Summovere, Ecclesiam de Septem fontibus, Ecclesiam de Puellari monasterio, Ecclesiam de Poenz, Ecclesiam de Nucerio, Ecclesiam de Dienvilla,

Ecclesiam de Crespeio, Ecclesiam de Sublenis, Ecclesiam de Pigneo, Ecclesiam de Hispania, Ecclesiam de Loves, Ecclesiam de Sumpseio, Ecclesiam de sancta Susanna, Ecclesiam de Pipere, Ecclesiam de Guafconia, Ecclesiam de Marcilliaco, Ecclesiam de Summofonte. Præterea canonicas Ecclesias ad jus Trecensis Ecclesie pertinentes, scilicet Ecclesiam sancti Nicolai de Sezanna, Ecclesiam sancti Remigij de Pleiotro, Ecclesiam sancti Blicherij de Breccis, Ecclesiam sancti Flaviti de Villamauri, Ecclesiam sancti Nicolai de Pugcio, Ecclesiam sancti Laurentij de Planceio, Ecclesiam quoque sancti Stephani prope civitatem Trecensem, cujus curam Decani ejusdem loci de manibus tuis debent suscipere, cum omni obedientia & subjectione quam tibi tuisque successoribus iidem Decani cum hominij tenentur exhibitione persolvere, auctoritate apostolica confirmamus. Ad instar præterea bonæ memoriæ Eugenij Papæ prædecessoris nostri abbatiam sancti Lupi, abbatiam sancti Petri de Cella, abbatiam sancti Martini, abbatiam sancti Petri Arremarenensis, abbatiam sancti Petri de Nigella, abbatiam quæ vulgò dicitur Oia, abbatiam sancti Sereni de Cantumerula, abbatiam sanctæ Mariæ de Arripatorio, abbatiam sanctæ Mariæ de Bullencurt, abbatiam sanctæ Mariæ de Recluso, abbatiam de Belloloco, abbatiam de Capella, abbatiam de Bassofonte, abbatiam sanctæ Mariæ quæ sita est in suburbio Trecassino, abbatiam quæ vocatur Paraclitus, decimam de Molceio, decimam de Marineio, decimam de Iardourio, decimam de Summofonte, decimam de Avantz, decimam de Villa Arduini, decimam de sancto Leone, decimam de Martileio, decimam de Bretenaio, decimam de sancto Victore, decimam de Claellis, decimam de Novovico, decimam de Fontebetun, & decimam de Busseris, tibi & Ecclesie tuæ auctoritate apostolica confirmamus. Ad hæc, cum de prudentum & religiosorum virorum consilio bonæ memoriæ Mathæus prædecessor tuus statuisse dicatur ut in Trecensi Ecclesia septem Canonicorum ad minus Presbyteri & septem Diacones, præter Archidiaconos, sint assidui, quibus decedentibus nulli debeant subrogari nisi Presbyteri vel Diacones aut etiam alij in talibus ordinibus constituti quod propinquioribus quatuor temporibus quæ occurrunt ad illos ordines assumantur, promissione ac professione nihilominus præ-

Tom. II.

tita de assiduitate in prædicta Ecclesia facienda, idem Alexander prædecessor noster ejusdem Episcopi petitionibus benignè, prout decuit, annuendo, constitutionem ipsam ratam habens & firmam, eandem perpetuis temporibus illibatam manere decrevit, adiciens quòd si eis inferiorum ordinum Clerici fuerint substituti, & commoniti primis quatuor temporibus illos ordines non reciperent, liceret dicto Episcopo & successoribus suis illis loca sua & fructus interdiceret præbendarum, & si nec sic in subsequenter quatuor temporibus ordines illos recipere procurarent, eis prorsus amotis, alios subrogandi liberam haberet auctoritate apostolica facultatem. Præterea de ipsius Episcopi conscientia & voluntate idem prædecessor noster instituit ut si qui Canonici Trecensis Ecclesie in ejusdem Episcopi vel successorum suorum aut etiam in ejusdem Ecclesie servitio forsitan existerent, vel cum licentia jamdicti Episcopi & Capituli vacarent scholasticis disciplinis, aut essent infirmitate detenti, suarum nihilominus integros fructus perciperent præbendarum, alij vero Canonici, qui Ecclesie assidue non fervirent, viginti tantummodo solidos perciperent annuatim. Insuper idem Alexander prædecessor noster adjecit ut tam à præfato Episcopo quàm à successoribus suis in prædicta Ecclesia, cum Decano careret, in Decanum Presbyter Canonicus statuatur, aut etiam Diaconus, qui primis quatuor temporibus quæ occurrerint in Presbyterum ordinetur, & si commonitus in eisdem quatuor temporibus ordinem Presbyteri suscipere fortè neglexerit, fas præfato Episcopo & suis successoribus esset illi auctoritatem & potestatem ipsius officij & sedem in Choro & Capitulo interdiceret, ac si nec sic in subsequenter quatuor temporibus ordinem presbyteratus susciperet, eo amoto liberè alium subrogaret. Nos igitur ejusdem prædecessoris nostri vestigiis inhærentes, quæ ab ipso super præmissis articulis approbata vel statuta sunt approbando, eadem auctoritate apostolica confirmamus. Ad hæc, ad instar ejusdem Alexandri prædecessoris nostri sancimus ut nec tibi neque tuis successoribus liceat præscriptas parrochiales Ecclesias ad mensam Episcopi specialiter pertinentes à mensa vestra sine auctoritate Romani Pontificis aliquatenus alienare. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre,

I i ij

vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmiæ æternæ pacis inveniant. Amen. Datum Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij x v. kal. Februarij, Indictione x i i. incarnationis dominicæ anno m c c i x. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno undecimo.

ILLVSTRI REGI VNGARIÆ.

Epist. 110.
De negotio Episcopi Bamberg. & Archiepiscopi Colocensis.
Vide infra lib. 12. epist. 118.
Et sequ. Et rescriptum de negotio imp. epist. 182.

Licet Babenbergensis Episcopus se nobis multipliciter exhibuerit in devotum, ad regium tamen honorem & ecclesiasticam honestatem congruum respectum habentem, negotium suum sub hac forma Legatis nostris duximus committendum ut si super necesse claræ memoriæ Philippi Ducis Sueviæ, accusatore contra eum legitimo comparente, culpabilis coram eis fuerit comprobatus, eum ab omni officio & beneficio ecclesiastico sublato cujuscumque contradictionis & appellationis impedimento deponant, alioquin indicant ei purgationem canonicam; in qua si forte defecerit, eadem ipsum censura condemnent; quod si legitime se purgaverit, denuntient eum super objecto crimine penitus innocentem; ante omnia providentes, ut si quid contra eum vel ejus Ecclesiam est perperam attentatum, in statum debitum revocetur. Concedimus autem ut si maluerit coram nobis prosequi causam suam, ad apostolicam sedem accedat, & ibi eam illo quo decet ordine prosequatur. Vtrumlibet autem tam nobis quam ipsis Legatis non differat intimare, ut sine dubitatione sciatur ubi sit iudicium aditandum. Præterea de tua regali pru-

dentia valde conquerimur tibi ipsi, qui de Colocensi electo per instantiam nimiam nos graviter circumvenisse videris, detrahentibus nobis multis, sicut & habere videntur materiam detrahendi, quod illum præfecimus in magistrorum magistrum qui nondum discipulorum discipulus esse norat, cum eum in Episcoporum Episcopum concesserimus promovendum qui scientia pontificali officio congruente asseritur ex majori parte carere, in tantum ut cura commissæ sibi Ecclesiæ derelicta, quæ quasi gravius vivo pastore videtur quam mortuo desinita, Vincentiam se transtulerit, ibique circa prima rudimenta versetur, non præcavens imperitiam suam, quam cautè domi studendo potuisset utcumque redimere, foris indecenter vagando turpiter publicare. Quapropter ei per nostras dedimus litteras in præceptis ut omni dilatione postposita continuo ad Colocensem Ecclesiam revertatur, & aliquos viros peritos familiariter secum habens, proficere in scientia sub ipsorum satagat disciplina, sollicitè providendo ut litteraturæ defectum ita studeat prærogativa morum & conversationis honestæ redimere quod nos, uno per alterum compensato, possumus eum aliquatenus tolerare. Alioquin ejus exemplo qui dicit *Penitet me fecisse hominem*, cogitare de ipso aliter oportebit, ut quod circumventi construximus, circumspecti demum favente Domino destruamus. Quocirca serenitatem regiam monemus attentius & hortamur quatenus ipsum ad hoc ita diligenter inducas ne, si secus egerit, quem allevare tantopere studuisti, deiecisse potius te contingat. Datum Laterani x i i. kal. Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

ILLVSTRI REGI ANGLIÆ.

More pij patris, qui filium offendentem offensus etiam odisse non potest, & quandoque de malo ejus gravius quam ipse turbatur, indurato tibi non possumus indurari, sed paterna pietate molliti, te tantopere in tua damna molitum omni ope vel opera qua valemus satagimus emollire, ut te à tuo damnabili & damno proposito revocemus, tristantes plurimum si quod veremur contingeret te incurere, sed majoris causam tristitiæ reputantes quia noluisse illud, cum posses præmunitus totiens & præmonitus, evitare. Fortunatum namque malum doloris habet qualecunque remedium. Quod

Epist. 111.
De negotio Cantuariæ.
Vide supra epist. 110.